

Criteris de correcció

Llatí

SÈRIE 4

1. Exercici de traducció

La versió correcta del text pot adoptar formes distintes; donem la següent com a pauta orientativa:

«Cèsar, després d'assabentar-se que Pompeu era prop d'Asparàgium, marxà cap allà mateix amb l'exèrcit. Expugnada, de camí, la vila dels partins, en la qual Pompeu tenia una guarnició, al tercer dia arribà fins a Pompeu i parà el campament a la vora d'ell; l'endemà, un cop desplegades fora totes les tropes, donà a Pompeu la possibilitat de lluitar.»

2. Exercici de morfosintaxi

OPCIÓ A

2.1.

La construcció *Pompeium ad Asparagium esse* és una subordinada completiva d'infinitiu.

Fa la funció de complement directe del verb *cognouit*.

El subjecte de l'infinitiu *esse* és l'acusatiu *Pompeium*.

2.2.

La construcció formada per *eductis omnibus copiis* és un ablatiu absolut.

Està constituïda per un participi en ablatiu, *eductis*, concordat amb un substantiu també en ablatiu, *copiis* (OPCIONAL: aquí el substantiu porta com a complement l'adjectiu *omnibus*).

El participi *eductis* és el predicat verbal de la construcció i el substantiu *copiis* li fa de subjecte.

OPCIÓ B

2.1.

La construcció formada per *expugnato in itinere oppido Parthinorum* és un ablatiu absolut.

Està constituïda per un participi en ablatiu, *expugnato*, concordat amb un substantiu també en ablatiu, *oppido* (OPCIONAL: aquí el participi va complementat per *in itinere* i el substantiu porta com a complement el genitiu *Parthinorum*).

El participi *expugnato* és el predicat verbal de la construcció i el substantiu *oppido* li fa de subjecte.

2.2.

El sintagma *in quo* introdueix una oració subordinada adjectiva (de relatiu).

L'antecedent de *quo* és *oppido*.

Quo i *oppido* concorden en gènere (neutre), nombre (singular) i cas (ablatiu).

3. Exercici de llengua, literatura o civilització romanes

OPCIÓ A

Les respostes correctes són les següents:

3.1. *motu proprio*

3.3. *sub iudice*

3.2. *mea culpa*

3.4. *quid*

OPCIÓ B

Les respostes correctes són les següents:

3.1. F

3.2. V

3.3. V

3.4. F

4. Exercici d'exposició d'un tema de literatura o de civilització romanes

OPCIÓ A

El redactat següent és un simple model orientatiu, que no ha de ser reproduït per l'estudiant.

El passatge correspon a la versió que Ovidi explica en les *Metamorfosis* del mite d'Orfeu i Eurídice. El cantaire del Ròdope és Orfeu i la dona per la qual plora és la seva esposa Eurídice.

Acabats de casar Orfeu i Eurídice, a la jove esposa una serp li mossega el peu ocasionant-li la mort. Orfeu, desesperat, decideix baixar al món de les ombres per recuperar-la.

Orfeu explica que l'amor profund que sent per Eurídice li ha impedit superar la seva mort prematura i implora als déus infernals que permetin a Eurídice de tornar a la terra amb ell i de viure un nombre d'anys raonable.

Mentre fa la seva súplica, tot cantant al so de la lira, les ànimes dels morts queden subjugades; Persèfone i el seu espòs Plutó, el déu i senyor del regne de les ombres, igualment impressionats, no poden negar-se a les súpliques i accedeixen a deixar que Eurídice se'n torni amb Orfeu, però li imposen una condició: Orfeu no pot girar la vista enrere fins que no hagin sortit de les regions infernals.

Quan ja són prop de la frontera entre el món subterrani i la terra, Orfeu, desitjós de veure la seva estimada, gira la vista enrere i, immediatament, Eurídice es precipita altre cop al lloc d'on havia sortit. I encara que Orfeu intenta per segona vegada de baixar a l'infern, tot resulta ser en va.

OPCIÓ B

El redactat següent és un simple model orientatiu, que no ha de ser reproduït per l'estudiant.

A l'antiga ciutat d'Empúries, tant els nuclis de població indígena com els dels grecs eren situats sobre uns promontoris que s'aixecaven enmig d'una zona de maresmes i entre dos cursos fluvials.

Al segle VI aC uns comerciants grecs de Focea, procedents de *Massalia* (Marsella), es van establir en un d'aquests promontoris davant la costa (que anomenem Palaiàpolis), abans ocupat per indígenes que ja havien mantingut relacions comercials amb fenicis, etruscs i grecs. Més tard els grecs s'instal·laren a terra ferma i fundaren un nucli urbà més gran (Neàpolis), que permetia garantir el control de les activitats portuàries. També s'hi van instal·lar membres de la tribu dels indigets.

La situació estratègica de l'emplaçament vora els Pirineus, l'existència del port i la crida dels grecs van fer que els romans, comandats per Gneu Corneli Escipió, hi desembarquessin l'any 218 aC, amb motiu de la Segona Guerra Púnica, per a tallar la rereguarda de l'exèrcit d'Anníbal. Hi van construir un campament militar, que més tard, a l'inici del segle I aC, es va transformar en ciutat.

La ciutat romana té planta rectangular i traçat hipodàmic, i està envoltada de muralles: les cases s'estructuren al voltant del *cardo* i del *decumanus*, i a la seva intersecció trobem un fòrum porticat amb diversos temples; prop del fòrum s'han excavat unes termes. La muralla, que inicialment envoltava per separat el nucli grec i el romà, va ser enderrocada parcialment, durant el principat d'August, per poder unir els dos nuclis en una sola ciutat. Fora de la muralla s'han conservat restes d'un amfiteatre i d'una palestra.